

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Formvlae Qvaedam Cavte Et Citra Scandalum loquendi de
præcipuis Christianæ doctrinæ locis**

Rhegius, Urbanus

Bonnae, 1544

VD16 R 1801

Christiano Lectori Salvtem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35397

CHRISTIANO LEC- TORI SALVTEM.

TSI in omni sermo-
ne uiro prudenti, ne-
dum Christiano, sum
ma cura cauendū est,
ne lingua mentem an-
teuortat, ut citra ordinem quiduis ef-
futiat. In primis tamen Euāgelii mini-
stros, acerrima diligentia, quę in Eccle-
sia Dei locuturi sunt, obscurare & q̄
ordinatissime proferre oportet, ne
quod offendiculū p̄ebeant simplici-
bus. Arduissima enim, ut scripturæ te-
statur, prouincia est, terrore & pericu-
lis plena, in Ecclesia Dei uiuētis loqui,
ubi procul dubio sedent filii Dei, qui-
bus Angeli ministrant, ubi, ut in suo
tabernaculo, ipse Dominus Deus est
pr̄sens, omnium inspectoꝝ, spectati-
bus

A į bus

bus Angelis & cunctis creaturis, magna ueneratione uerbum Dei audientibus. Sic enim iubet credere pietas, Omnia summe reuereri Verbum Dei, per quod facta sunt, præter hominē & diabolum, q̄ horribili ingratitudinis sce lere obsurduerūt, Quod diuus Hieronymus intelligens uere dixit, Grande periculum est in Ecclesia loqui, ne forte interpretatione peruersa, de Euangelio Christi, fiat Euangeliū hominis, aut q̄ peius est, diaboli. Huc sp̄c̄tāt grauissimē admonitiones Apostoli. Quoties conuenitis (inquit, I. Cor. 14.) omnia ad ædificationem fiant. Et ad Col. 4. Sermo uester semper cū gratia sit sale conditus. Et 2. Tim. 2. Stude te ipsum probatum exhibere Deo, operarium nō erubescendum, recte secantem sermonem ueritatis. Quid hic aliud Paulus docet, quām circūspectissime

me

me & religiosissime tractāda esse, tremenda diuini uerbi mysteria, aut quē admodū Ambrosius monet, ut opertuno & loco & tempore, magistra modestia, religionis uerba p̄mantur. Nā si nostra incogitātia, nostrę fidei dogmata, aut uitiamus, aut mutila proferrimus ad populū, nec recte secamus uerbum Dei, absq; dubio pœnas huius temeritatis grauissimas dabimus in die Domini, quādo nostræ uillicationis ratio reddēda est supremo Iudici. Quare ut iuniores, & nondū satis exercitati Tyroneſ Theologiæ, omnia in docēdo scādala euitare facilius queant, cōscripta est illis in hoc libello brcuis q̄dam ratio caute loquendi de pr̄cipuis christianæ doctrinæ articulis, quā utiq; hac ætate inter cōcionandū sequi oporet, postq; iam tot annos in plērisq; Germaniæ locis, nō sine acerbo animi do-

A ij Iore

Iore experti sumus, q̄ grauiter offendit Christianorum simplicitas, indisposito illo, insulso & imprudenti dicēdi genere, cū nec quid dicant, nec quo modo, aut apud quos dicant, satis animaduertunt scioli quidam, improvidi, sola eruditionis opinione inflati. Sed proponantur exempli gratia aliquot scandalosi sermones, quibus usi quidā subuertūt animos simplicium, & mulatos ab Euangeliō deterrent. Ut cū quidam raro admodum de pœnitentia cōcionantur, sed tantum de fide & remissione peccatorum, quasi credere Euangeliō, & remissionem peccatorum accipere possint impœnitentes, cum tamen Euangelium utrūq; complectatur, pœnitentiam & remissionem peccatorum, ut habes Lucæ ulti. Oportebat prædicari in nomine Christi pœnitentiam & remissionem peccatorum,
incipiens

incipiēdo à Ierosolyma usq; in omnes gentes. Ecce ordinem quem Christus ponit. Primo pœnitentia prædicanda est, Et tum sequitur annūciatio remissionis peccatorum. Sunt qui satis urgēt pœnitentiam, & Lege conscientias uehementer terrent, sed easdem consolari Euanglio non possunt, Igitur docēt pœnitētiam mutilam & mancam. Nos experti sic sentimus, pastorem qui locum de pœnitētia ignorat, tam utilem esse ouili Christi, quām utilis est lupus caulis ouium. Similiter quidā, quoties de fide & operibus dogma firmū & claram est proponendum populo , sic concionantur:

Es ist nichts mit vnsern guten werken / sie sollen nichts / sie stinken fur Gott / Er wil jr nicht / sie machen eytel gleisner / Es thuts allein der glaub / Wenn du glaubest / so wirstu from vnd selig.

A iiiij Hæc

Hęc excidunt quibusdam sine sale,
nihil addunt, sed truncatū dogma de
fide & operibus effutiunt, nō dilucidāt
hęc uerba sicut oportet. Quid igitur
mirum, si simplices hinc offenduntur,
præsertim illi, qui uix unam & alteram
Euangelii concionem audierunt: Exi-
stimat sic fidei omnia ascribi, ut ope-
ra plane reiiciantur & inutilia sint, Sta-
tim igitur cogitat, Cōcionator ille est
perditus nebulo, qui bona opera omni-
no damnat, quæ tamē Christus præsti-
tit, & ea a nobis exigit, & post hac de no-
stra doctrina pessime sentire incipiūt.

Sunt qui simili imprudentia, cum
de Missa loquuntur, sine omni declara-
tione tantæ rei, tantum sic nugantur.

Die Mess ist ein grawel fur Gott,
man sol vnd mus sie fliehen, bey verlie-
rung ewiger seligkeit, Die pfaffen creu-
zigen Christum noch eimm mall inn der
Mess, Die Mess ist kein opffer vberal,

Es

Es ist des Bapsts Iere vñ fündlin. Bey
diesen worten lassen sie es bleiben vnnd
steccken, on alle weitere erklärung.

Cum hic nihil aliud simplex audit,
quām hēc uerba, quæ tantū destruunt,
non autem ædificant, quid aliud cogi-
tabit, quām hoc totum quod in Missa
agitur, nullius esse momenti? Quare
deinceps etiā cænam Domini negligit,
quasi rem non necessariam, cuius im-
piæ negligētiæ authores sunt illi insul-
si & audaculi homines, qui nesciūt abu-
sum rei longe & late distinguere à re
ipsa, sed propter abusum in re, etiā rem
ipsam abiiciunt, persimiles iis, qui pre-
ciosa margarita in luto inuēta, eā mox
propter lutum adhērens, tanquam in-
utilem, penitus abiiciunt, nec margari-
tam a luto emundant & seruant. Hic
caute agendū est, & cœna Domini ac-
curate est separanda ab iis inuentioni-

A v bus,

bus, quas uel supersticio uel auaritia Pa-
pistarum addidit Cœnæ, ut clare popu-
lus intelligat, nos tantum damnare ad
ditamenta hominum, quæ contra fidē
pugnant, nō autem damnare Missam
Christi & Apostolorum, hoc est cœnā
Domini, uel uenerabilissimum Sacra-
mentum altaris.

Quidā dum de Lege diuina, eiusq;
officio, apud plebē, doctrinā Pauli do-
cere conant̄, non erubescūt sic docere.

Die zehn gebot sind vns nicht gege-
ben worden, das wir sie halten sollen.

Hic sermonem abrumpunt, & aliò
properant, ubi maxime opus esset pro-
lixius & clarius ostendere, cur data sit
Lex, cum tamen peccatorem non pos-
sit iustificare. Certè qui talia audiunt,
nisi Paulum exactè intelligent, nō pos-
sunt nō offendī. Statim enim cogitat,
in meditatione aut exercitio Legis, ac

bonorum operum, non esse uersandū,
& porro licere, ut furemur, adulteria
perpetremus & cedes, tam impię enim
uoces publice audiuntur ab eis, post au-
ditas tam insulſas conciones.

De Libero arbitrio itē sine iudicio, &
inepte quidā sic garriūt apud populū,
Wir haben keinen freyen willē iiberal/
was wir thün, das müssen wir thün.

Hic nihil addūt, quo sermo ille miti-
getur, & relinquunt aculeos in menti-
bus rudiū, qui statim cogitāt: Si omnia
facio coacte, & nihil libere, quomodo
differo à bestiis, quomodo possum ca-
uere peccatū, Si igitur coactus pecco,
cur accusor transgressionis? Et ita præ-
bent illi imprudētes homines occasio-
nem uulgo, ut Deum putet esse autho-
rem peccator, quod est blasphemum,
Deus enim non est author peccati, sed
suam uoluntatem nobis per Legem
reuelas

reuelauit, nempe quod odit peccatum,
quippe quod ipse tanta austernitate pro-
hibet & punit temporaliter & æterna-
liter.

Similiter de arduo prædestinatio-
nis articulo, nulla simplicium ratione
habita, supra modum scandalose qui-
dem loquuntur, cum sermonem mo-
derari, & intra septa Paulinæ doctrinæ
manere possent. Nam hæc interdū eo-
rum uerba sunt:

Bistu vonn Gott zur seligkeit verse-
hen, so kanstu nicht verdampt werden,
du thuest gleich was du wöllest, böses
oder gutes.

Hic auditores aut effrenes fiunt, &
omnium legum contemptores, aut de-
sperant, sicq; blasphemant,

Was wolt ich mich viel mit fasten-
betten, almüssen geben, meinem nehestē
verzeihen, vnd dergleichen gütten wer-
cken beladen vñ martern, Unser Pfarr-
herz

her spricht / es helfe mich nichts / Ich
will ein güt gesell sein / vñ nichts sorgē /
Bin ich versehē / so werde ich selig / Bin
ich nit versehen / so fare ich hin mit dem
grossen hauffenn / Ich thū gleich was
ich wölle / so gilt gleich viel.

Sic ratio humana certissime bla-
phemar, quoties audit talem nugato-
rem, qui tam illoto ore, tā indigno ser-
mone, de sacrosancto illo Electionis
mysterio blaterat.

lein es gilt nicht gleich viel / was du
thuest / Den wir sehē das Christus Mat-
thei xxv. spricht / Kompt jr gebenedeitē
meines Vatters / besitzet d3 Reich / wel-
ches euch von anbegin der welt bereit
ist / Mich hat gehungert / vñnd jr habt
mir zu essen gebē / etc. Hie hōrestu / Wer
güts thüt / d wirt selig / wer bōses thüt
vñd drin verharret / der wirt verdam̄t.

Idem accidit in articulo de Chri-
stiana libertate, quem indocti tā igno-
ranter & impie tractant, ut rudes opi-
nentur

nentur, Christianos nemini quicquam
debere, liberos esse ab omnibus legi-
bus, & nō subiectos Magistratibus, syl-
uas, agros, uineas, lacus, prēdia & uillas,
omnia deniq; esse cōmunia omnibus,
non esse persoluendas decimas, aut tan-
tos redditus. Breuiter, quiduis licere qui
buslibet. Ex ignorantia huius articuli
ortum est bellum Agricolarum An-
no Domini M. D. XXV. in quo occisa
sunt centum milia uirorum, in Suevia,
Franconia, Turingia, & Alsacia. Fuit
tum quidam Magister Parisiensis, qui
hoc modo patrocinabatur rustico Lin-
doiæ coram Abbatissa, cui rusticus e-
rat seruus, ad onera seruitutis ciuilis ob-
noxius, Eia generosa Domina, non
licet uobis pauperes habere tali serui-
tute pressos, à quibus hæc omnia exi-
gatis, quia Christus nos redemit, & li-
berauit suo sanguine. Ecce senex ille

Magis

Magister , & XL . annorum prædicator , nondum intellexit libertatem , quam habemus in Christo , & politicum mūdi regnum , ac spirituale Christi regnum , in epte confudit . Egregius scilicet honor , quem Christo tribuit , quod nos ab oneribus ciuilibus liberarit , & libertatem carnalem contulerit , de peccatis & Iustificatione nihil intellectus aut docuit , suum referens Gymnasium , quod in hunc usq; diem servit Antichristo . Expertus loquor . Tales conciones stolidæ , impiæ & seditiosæ , de libertate Christiana , multos uiros ingenio & eruditione cōspicuos , ab Euangeliō deterruerunt . Cum enim audirent hos sciolos Euangeliū iactare , & tam horrendis erroribus prætexere , mox doctrinam Euangeliī habebant suspectam , cum illi phanatici non Euangeliū Christi , sed sua somnia adferant .

adferant. Euangelium enim non tollit
Magistratum, & ordinationes ciuiles,
sed confirmat. Hinc etiam perperam
de Magistratu ciuili sunt locuti, fun-
ctionem Magistratum non commē-
darunt tanquam bonum & necessariū
opus, sed uelut tyrannidem & uiolen-
tiam perstrinxerunt.

Porrò quidam audiuerunt Chri-
stianos à Dco doctos esse, & statim pa-
trocinantur ignauiae suæ, omnemq; e-
ruditionem liberalem uelut inutilem
contemnunt, cristas erigunt, & de se o-
mnia pollicentur. Quo quisq; est in-
doctior, eo magis gloriatur de Spiritu,
quasi uero Spiritus sanctus sua dona, e-
ruditionem & scientiam horreat. Hic
error efficit, ut etiam rustici & artifices
irrumpant ad officium prædicandi, ia-
ctantes nihil opus esse studiis literarū,
quia omnes simus à Deo docti, cumq;
scripturas

llit
es,
m
n-
nē
riū
n-
i-
pa
e-
m
-
c
-
s
-
scripturas sine Spiritu Prophetiæ tra-
ctent, infinitos errores pariūt, Docto-
res Ecclesiæ ueteres contemnunt, quasi
iam soli sapienti indocti. Et bona illorum
pars sic despiciunt scholas puerorum,
ut iam scholæ iaceat neglectæ, quæ ne-
gligentia uchementer placet Diabolo,
sed summè displaceat Deo. Obscurus ubi
post XX. annos Ecclesiæ uocabūt Mi-
nistros uerbi: Vnde Respublicæ & Prin-
cipes accersent Iurium consultos: Nō-
ne homines sine literis obbrutescēt, &
redibit in Germaniā prisca barbaries,
qua fiet, ut rursus præda efficiamur o-
mnium impostorum: Nam quod Ro-
manas imposturas, nostramq; in Do-
mino libertatem nouimus, Deus per
linguarum & syncerioris Theologiæ
studium, in nobis operatus est.

Nec de Satisfactione satis caute-
quidā loquuntur, unde rudis populus

B exi

existimat se à honorū operum exerci-
tio, & crucis tolerantia planiè absolui.

De Virginitate, quę certè suas in Scri-
pturis laudes habet, ita contemptim lo-
quuntur quidam, ut multa simplicium
corda uerbis impudicis uulnerent, ubi-
que uel ad dextram uel ad sinistram de-
clinantes, Nusquam in uia regia consi-
stunt. Coniugium procul dubio sum-
mis laudibus uchendum est, sed citra
contumeliam Virginitatis.

Et audio esse, qui Cōfessionem par-
uipendant, nec suas oues diligenter in
confessione examinent, & Catechismū
exigant, deniq; multos confitentes si-
mul instruant & absoluant, quæ om-
nia non ædificant, sed destruunt Ecclē-
sias Christi.

Similiter de humanis traditioni-
bus nonnulli insipienter apud popu-
lum garriunt,

III

Man mus alle menschen satzung flie
hen / sie sind aus dem Teuffel / man ist
jnen kein gehorsam schuldig. Das ist er-
gerlich / vnd vbel von der sach geredt.

Hic diligenter docere debet, quæ
traditiones dicerentur humanæ, & quo-
tuplices essent, sed tatum in genere o-
mnes sine ullo discrimine damnant.
Vbi proculdubio rude uulgus putat o-
mnia legum uincula iam soluta esse, &
se nihil omnino seruare debere corū,
quæ homines præcipiunt.

De Ieiunio nō dissimiliter ineptiūt:
Man darff der Fasten nicht / man kan
kein sunde damit büßen oð gnugthun.
Die Fasten ist des Bapsts fündle.

Et plærung; hic abrumpunt sermo-
nem. Cum autē caro nostra suapte na-
tura fugiat crucē & abstinentiā, & quæ-
rat uoluptates, necesse est ex talibus cō-
cionibus infinita mala sequi. Videmus
quod egregie homines contemnunt

B ij ieu

iciunia, quasi nihil omnino prosint, &
laxatis gulæ frenis, in omnem int̄pe-
rantiam prolabuntur. Certè hic Iudex
supremus sanguinem eorum, qui his
stultis concionibus percunt, exiget de
manibus Concionatorum, sicut mina-
tur Ezechieli cap. xxxiii.

Quid de oratione dicam? Hic qui-
dam nihil aliud in ore habent plerūq;
cum in hunc locum inciderint, quām
hæc Tragica uerba:

Viel betten vñ klappern ist ein Heid-
nisch jrthum / vñ gleisnerey / Gott hat
gar kein gefallen daran / Da brechen sie
aber die rede zù kurtz ab.

Hic similiter immorandum est, &
ordine dicenda, quæ ad orationem per-
tinent, ne homines à tam necessario
pietatis exercitio, stolidis uociferatio-
nibus abstrahantur.

De Sanctorū inuocatione tam scur-
rili ter

riliter loquuntur quidam, ut pia corda
non possint non ueracemente offendiri
tam prophanis uocibus, cum tamē de
Sanctis summa reuerentia loqui dece-
at. Sed Satan per impiam hanc scurrili-
tatem conatur hunc fidei articulum,
Ecclesia catholica, Sæctorum commu-
nio, contemptum reddere, ut parum
uel nihil curemus Sæctorum com-
munionem.

De Imaginibus in Ecclesia similes
passim nanię à quibusdam audiuntur,
qui libertatem Christianam planè ig-
norant.

De festis item diebus, phanaticas
spargūt opiniones, quibus populus ab
audiendo uerbo Dei, & perceptione Sa-
cramenti auocatur.

Neq; ut oportet de Cæremoniis
concionantur, auditur in plerisq; locis
hæc uox tantum.

B iii Esse

Es ist ein vergeblich ding mit den Ce
remonien / sie gelten nichts / Was be-
darff man inn der Kirchen besonderer
Eleid: Es ist eitel vnnütz menschē tand.

O stolidos homines, quasi uero hęc
uita carere possit cæremoniis. Pruden-
ter igitur debebant discernere cæremo-
nias impias ab indifferentibus. Et quæ
ordini rerum in Ecclesia gerendarum
seruiunt, eas cum decoro seruare debe-
bant, non temere abiicere. Nam semper
magnas turbas, & dissensiones in
Ecclesia peperit cæremoniarum rece-
ptarum mutatio.

Satan Sadducæorum & Origenista-
rum, quosdam etiam sic uexat, ut nimis
irreuerenter loquantur de Sepultura &
Cœmiteriis Christianorum, qua stoli-
ditate, non parum enervant fidem Re-
surrectionis. Cum tamen pia mens nō
possit secus, quam honorifice, de Se-
pultura

pultura loqui, & quæ ad eam pertinent
reuerenter tractare, propter certam
spem gloriosæ Resurrectionis, quæ est
unica consolatio nostra, nec patitur, ut
ea corpora citra omnem curam abiiciam
us, quæ gloriose Christi corpori cō
formanda esse in nouissimo dic, ex uer
bo Dei nouit.

Sed quis omnes in eptias cnumerat
ueritatem? Quare ne in hac parte quicquam
decesset, passi sumus has sequentes lo-
quendi formulas in publicum prodi-
re, quas semper in promptu habere
ualde proderit, ne offendamus sim-
plices.

- 1 Pœnitentia.
- 2 Fides.
- 3 Opera.
- 4 Merita.
- 5 Missa.
- 6 Lex.
- 7 Liberum arbitrium.

B iiiij Prædes